

כאחים בלון, ואף שיכללו מופע שלם בשם מיזודה מלאת בלון שחיה גם לתקליט.

פארודיה של טרזן. בין עבודותיו הראשונות לקולנוע צריך לציין את הקלטת פסיקול הסרט טרזן, בושת הג'ונגל, סרט מצוייר נועז, פארודיה על אגדת טרזן, שמרבה להתייחס אל מה שקורה מתחת לחגורתו של מלך הג'ונגל. אחרי שצעירים פראיים ושובבים שבר שיאי קופה בלי סוף באמריקה, הוא הפך כבר לשם דבר, ואפילו שערויית האחים בלון, שעלה פי ארבעה מן הצפוי (אבל הכנים פי עשרה), לא עימעמה את זוהרו.

בחודשים האחרונים התכונן בלושי להוריד כ-20 קילוגרמים ממשקלו. לקראת הופעה בסרט על שערויית שוחד בגיבעת הקאפיטול, שבו צריך היה לשתף פעולה עם חברו הוותיק-אייקרויד, תחת שרביטו של הבימאי הצרפתי, המתאזרה לאחרונה באמריקה, לואי (אטלנטיק סיטי) מאל.

יומן החדשות

● ממשלת יוון העניקה היתר מקורי ביותר לסרט חדש, בשם 1922, של הבימאי **ליקס קונדרורוס**. הסרט מתאר את המילי-חמה האחרונה שבין יוון ותורכיה, ומאחד שהנשא רגיש במיוחד, הוא נתקל עד היום בסירוב מצד הרשויות עד שהתמנתה ל**יננה בורקורי** לשרת-התרבות. עתה, מותר לקונדורוס לעשות את הסרט, והוא אפילו לא יצטרך למתן את סצינות ההת-עללות של החיילים התורכיים באוכלוסיה היוונית. אבל, כך דורש משרד-החוץ היווני, הסרט לא יותר להצגה באזורי הגבול עם תורכיה, כדי לא לגרום למהומות מיותרות.

● קשה להתליט אם פרשת איש הברזל והיותו מועמד לאוסקר לסרט הור הטוב ביותר, שייכת לעולם הפוליטיקה או לעולם ההומור. כידוע, דרשן הפולנים או ליעולם מועמדות סירטו של **אנדרה ואידה** הפרס האקדמיה השנה, כמחאה, לדבריהם, על העמדה האנטי-פולנית שמציגה ארצות-הברית. הסיבה שלא נאמרה בפירוש, היא שסרטו של ואידה מהווה ביקורת נוקבת על השילטון בפולין, ותומך בגלוי באירגון טולידאריות.

האקדמיה, המעניקה את האוסקרים, השיבה שמבחינתה ממשיך הסרט להיות מועמד, ואין זה כלל מעניינה מה מכריזים הפולנים. עתה מיהרו הפולנים לשלוח מיברק לסוכן המפיץ את הסרט בארצות-הברית, ובו הם שואלים אם יש בכוונתו של סוכן זה לנהל מסעפירסום מכובד סביב האוסקר. במלים אחרות, אם כבר משחקים, אז על כל הקופה. צריך לומר שהסוכן לא הופתע, כי כבר הורגל בש כאלה. שמו הוא **באהמן פארמאנרה**, ולפני שהפיץ סרטים בארצות-הברית, הוא היה בימאי באיראן.

● צרפת ומצריים חתמו לאחרונה על

העיוות הנפשי

צליחה חוזרת (צפון, תל-אביב, ישראל) — סירטו הראשון של שמעון דותן משתלב בסידרה של סרטים ישראלים של בימאים צעירים, המנסים להצביע, כל אחד לפי דרכו ולפי סיגונו, על השחיקה הנוראה של הפרט בתוך חברה המרגישה עצמה במצור. דותן מתרכז בחומר המוכר לו היטב — יחידת צוללנים של חיל-הים (הוא עצמו שירת ביחידה כזאת) ובאווירה המיוחדת השוררת בה. הסרט מתחיל בפעולה של היחידה, שבה נהרג אחד המשתתפים בה, נמשך בטקסיות המיוחדת במינה שבה לומדים הנותנים בחיים להשלים עם קיום מוות כמצויאות יומיומית, ואחרי-כך מפגיש את החיילים, ובמיוחד אחד מהם, יואב, עם האלמנה הצעירה מירה, שהכל מר-גישים אחריות כלפיה. אם חוקי המידבר של עס-ישראל חייבו אדם לשאת את אשת אחיו המנוח, כדי שלא תישאר גלמודה ועוובה, חוקיה הבלתי כתובים של ישראל החדשה מחייבים את חברי יחידת לוחמים ליטול על עצמם את האחריות על אלמנותיהם של קורבנות הקרב, כי בעצם ניי-שואיה לאחד מהם, הפכה להיות חלק מן היחידה. והסרט אכן מוביל למסקנה זו, כאשר יואב נשא בסופו של דבר את מירה, בטקס נישואין מביך, אחרי רומן מביך לא פחות, שבו קשה להבדיל היכן תמה החובה (אם בכלל) ומתחיל הרגש.

דותן מצליח להעביר היטב את העיוות הנפשי שחל

נשר ומוג'יה: להתבגר מהר מדי

באנשים צעירים אשר גדלו בתוך חברה שבה נאלצו, מצד אחד, להתבגר מהר מדי, ומצד שני, בכל מה שנוגע ליחסים אישיים, הם עדיין בוסר. אפילו המבוכה שקשורה ליחסים אלה מצטיירת על הבד בצורה משכנעת, ובחירת הטיפור-סיס המגלמים את התפקידים הראשיים, ובראשם דורון נשר ולירון נירגד, וכן גם דני מוג'יה, כאחד החברים, משרתת אותו היטב.

בחיפוש אחרי האב האבוד

אלף נשיקות קטנות (מוסר-און, תל-אביב, ישראל) — העי-צוב האמנותי של הסרט הוא מעלתו הבולטת ביותר. כל תמונה ותמונה תוכננו בקפדנות ובאהבה רבה, ואין ספק שעין מאומנת היטב באמנות הפלאסטית השגיחה כאן על הנעשה. ואומנם, התפאורה והתאורה משרתי סיוטר מכל מר-כיב אחר את הסיפור על יחסיהן של אם ובתה, המגיעים לשיא אחרי מות האב. אז מסתבר שלמנוח היו חיים כפרי-לים, ולצד משפחתו החוקית, הוא החזיק אשה אחרת, אם לבן שהוא אולי בנו ואולי לא. הבת החוקית, עלמה, משתוקקת מאוד לחדור לסוד חייו של האב ולחשוף את האמת. אמה, רוטה, מנסה לאחוז בה בכל כוחה, בתערובת של סחטנות רגשית, שתל-טנות והתרמסות, ולמנוע אפשרות שהבת תלך בדרכי אביה, ותעזוב אותה. המאבק בין השתיים לובש בסופו של דבר ממדים קיצוניים ביותר, מאחר שמדובר בשתי דמויות בע-לות רגישות גבוהה ותגובות אימפולסיביות ולא מרוסנות. העלילה כולה מתרחשת בתוך מעגל סגור, כאשר נדמה שלעולם החיצוני אין השפעה ואין מהלכים בהחלטותיהן של שתי הגיבורות. הן נתונות בתוך מבך הבעיות של עצמן ומרוכזות בהן עד כדי כך, ששום דבר אחר אינו

נימן ורול: עולם סגור

חשוב, אלא ככלי לפתרון בעיות אלה. יש כאן פער די חריף בין הצורה שבה מתבטאות הדמויות, בדרך-כלל בשפה מליצית ביותר, ובין הדרך שבה הן מתנהגות, וייתכן שחוסר הנסיון של הבימאית, מירה רקנאטי, מנע ממנה להשיג אותה מליציות גם במישחק.

חיפה. מפיטו. אהובת הקצין הצרפתי. מישפטו של הסגן מוראנט.

ירושלים. חלף עם הרוח, נועה בת 17, גאליפולי וצייד הצבאים.

תל-אביב

*** **קבקבי העץ** (אורלי, איי-טליה). סירטו של הבימאי ארמנו אולמי מתאר את חיי האיכרים בהתחלת המאה באיטליה. כשהאירועים המרכזיים בחייהם חופפים ללשון הטבע לשעותיו, לצליליו ולריחותיו. חווייה.

*** **גאליפולי** (חן 3, אוסטרליה) — סירטו של פיטר וייר מספר על שני אצנים המתגייסים לצבא ונקלעים לטבח הנורא של האוסטרלים בידי הצבא ה-תורכי. אחד הסרטים התקופיים ביותר ש-נעשו אי-פעם נגד המילחמה וחוסר הטעם שבה.

*** **נועה בת 17** (פריס, ישראל) — אחד הסרטים הישראליים הבודדים המצליחים לגעת בנפשו ובבעיותיו של הישראלי. זכרון הקרע של התנועה הקי-רית, בוצית, שפילג מישפחות, בתים וקיבוצים, ושאותותיו ניכרים עד היום הזה.

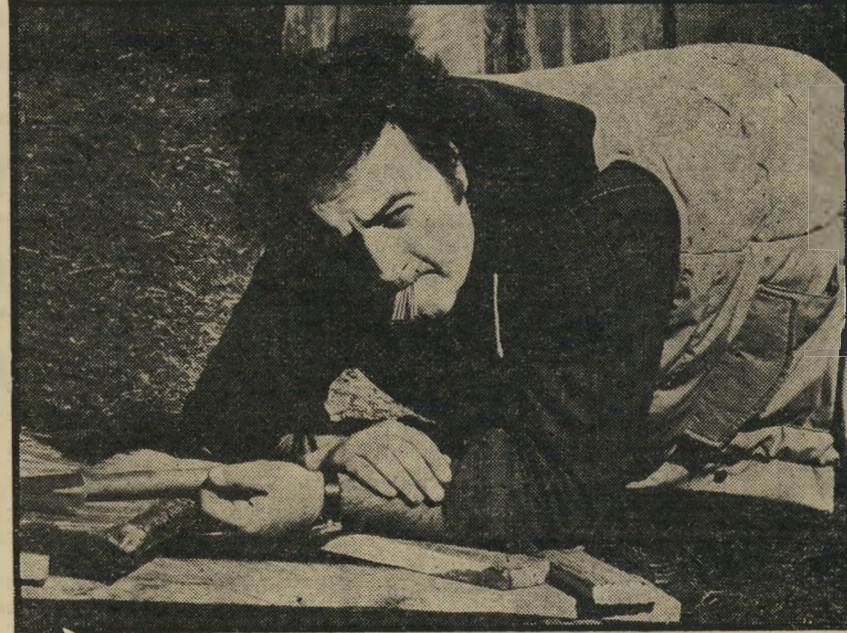
חווה קרפרודוקציה, במיסגרת מאמצים להידוק קשרי-התרבות בין שתי המדינות. אחת התוכניות הראשונות שעומדות להת-ממש במיסגרת חזונה זה, הוא הפקת משך תפת של סרט בשם בונפרטה במצריים, שאותו יביים בכיר בימאי מצריים היום, יוסף שאהין.

● סירטו הבא של הבימאי האוסטרלי **פיטר וייר**, שזכה לתהילה עולמית בזכות גאליפולי, יהיה מותחן בשם שנה של חיים מסוכנים. העלילה מתרחשת באינדונסיה, בימים האחרונים של מישטר סוקארנו שם, ובשני התפקידים הראשיים בסרט מופיעים **מל גיבסון** (אותו אפשר לראות גם בגאליפולי) ו**סיגורני ויבר** שאותה ראינו בסרט הנוסט השמיני. כצפוי, מיהרה חברה אמריקאית לממן את כל ההפקה כולה. מתוך תיקוה שווייר יחזור על הישגו הקודם.

תדריך

חובה לראות:

תל-אביב. קבקבי העץ, פאדרה פאד-רונה, בתו של כורה הפחם, גאליפולי, כלבי הקס, אהובת הקצין הצרפתי, איש השיש, נועה בת 17, חלף עם הרוח.

בדושי עץ פיסגת הר קרה ב"קן לנשרים" סירטו הלפני-אחרון